

Jak Cipísek hlídal kněžně klubko

Jednou přišel k loupežnické jeskyni lokaj Fricke a ohlásil se:

„Posílá mě kněžna!“

Rumcajs vyšel ven a povídá:

„Co mi kněžna chce?“

Fricke tam stojí pyšně jako nazobaný holub.

„Hned jí máš poslat Cipísku k posluze.“

Z jeskyně vyběhla Manka, podívala se na Fricke, až se mu smeklo v přezkách, a řekla:

„Cipísek už si služby na jičínském zámku užil a jen mu tam ubližovali. Kněžně ho nedám.“

Lokaj Fricke začal hledat po kapsách, že to má někde přísně napsáno od samotného knížete.

Rumcajs tiše povídá Mance:

„I jen ho, Manko, pusť. Však náš Cipísek poslouží kněžně do omrzení.“

Lokaj odvedl Cipísku na zámek. Kněžna už na ně čekala. Seděla na zlaté židli a pletla. Dvě očka uplete a tři vypárá. Poručila Cipískovi, aby si k zlaté židli přistrčil stoličku. Tak musel sedět kněžně u střevíců. A ona pořád:

„Jakou já bych pro tebe vymyslela službu?“

Vtom se jí z košíčku vykutálí klubko beránkové vlny a rozběhlo se ke dveřím.

„Už jsem to vymyslela,“ řekla kněžna. „Budeš mi, Cipísku, hlídat klubko.“

Tak sedával Cipísek celé dny kněžně u střevíců a hlídal klubko beránkové vlny, aby nevyběhlo z košíčku. Byla to dlouhá služba, klubka neubývalo, protože kněžna vždycky dvě očka upletla a tři vypárala.

Až jednou přišel ke kněžně na návštěvu kníže. Jak už byl nešika, šlápl na košíček. Klubko vyběhlo z košíčku a kutálí se ke dveřím a ze dveří ven a dál zámečkou chodbou.

„Kel malér,“ povídá po francouzsku kníže. „Mám za tím klubkem poslat psy, aby ho chytili?“

A klubko už se kutálí přes zámečkovou zahradu do polí.

„Sapristi,“ rozzlobil se kníže. „Já za ním pošlu myslivce, aby to klubko rovnou zastřelili!“

Kněžna se jen po francouzsku zasmála nosem a louskla prsty:

„Cipísku, přines to klubíčko.“

Jenže Cipísek byl loupežnický synek, nezvyklý na takové poroučení. Seděl a pořád víc se mračí. Vtom mu šlehlo v očích, jako když se škrtně křemínkem o křemen.

„Tak já jdu,“ povídá. Vyskočil kněžně od střevíců a rozběhl se za klubkem.

Na silnici klubko dohonil a povídá mu:

„Jen si běž. Já poběžím taky.“

Běželi rychle pryč od zámku, protože klubko mělo dost kněžnina šmodrchání a Cipísek zas knížepanské služby.

